

DE ZANDLOPER

afgeekende Wemmel 1

JAARGANG 8, NR 10 • DECEMBER 2007 • MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT (NIET IN JULI-AUGUSTUS)
UITGAVE VAN GEMEENSCHAPSCENTRUM DE ZANDLOPER EN VZW 'DE RAND'

4-5 Architectuur in Wemmel: 'de twaalf apostelen' van de Limburg Stirumlaan

2-3
Burgemeester
Van Langenhove
onder vuur

6-7
Katherine Berquin
ontwerpt eigen
juwelen

9
Soundbak: nieuwe
repetitieruimte in
GC de Zandloper

10-11
Els De Schepper
over de keuzes
van het leven

Gespannen sfeer door communautair gekrakeel

Uit de gemeenteraad van 15 november

Het is het FDF opnieuw gelukt om de Nederlandstalige gemeenteraadsleden de gordijnen in te jagen. Gemeenteraadslid Jeannine Sarels (FDF-Intérêts Communaux) stak het vuur aan de communautaire lont. Ze eiste een stemming over de benoeming van de drie burgemeesters uit Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem, over de aanhechting van Wemmel bij Brussel en over het gebruik van het Frans op de gemeenteraad. Tijdens de stemming bleek de breuk binnen de tweetalige Lijst van de Burgemeester compleet.

Eerst het goede nieuws. De raadsleden keurden unaniem de werknoot voor de oprichting van een sportraad, een wedstrijd voor een nieuw logo voor de jeugdendienst, een nieuwe samenwerkingsovereenkomst met het OCMW en voor een kleine 300.000 euro investeringen in sanitair in de verschillende schoolgebouwen goed. Het agendapunt van Didier

Noltinx (MR, LB) om de samenlevingsopbouw in Wemmel te versterken door de organisatie van een opendeurdag van de gemeentediensten en een 'Dag voor de nieuwe inwoner' werd eveneens goedgekeurd. Maar toen kwam de kat op de koord. Gemeenteraadslid Jeannine Sarels (FDF, IC) eiste dat de gemeenteraad zijn solidariteit zou betuigen aan de niet-

benoemde burgemeesters van Linkebeek, Kraainem en Wezembeek-Oppem en dat de gemeenteraad de hogere overheid zou oproepen om die drie burgemeesters te benoemen. Raadslid Raf De Visscher (WEMMEL) vroeg aan voorzitter Bernard Carpriau (MR, LB) geen stemming toe te laten, omdat het onderwerp niet onder de bevoegdheid

van de gemeente valt. Voorzitter Bernard Carpriau volgde die vraag, omdat hij vroeger door de gouverneur al eens op de vingers was getikt nadat hij de geijkte procedure niet volgde. De gemeenteraad besliste uiteindelijk toch het punt te behandelen en uiteindelijk kwam het tot een stemming. Een meerderheid keurde het punt goed. De raadsleden van WEMMEL, VB en enkele Vlamingen - waaronder schepen Monique Van der Straeten (Open VLD-LB) - op de tweetalige LB-lijst stemden tegen. 13 raadsleden stemden voor (alle Franstaligen op de LB-lijst en de Franstalige IC-lijst), waardoor het punt was aangenomen. Burgemeester Marcel Van Langenhove (Lijst Burgemeester), eerste schepen Chris Andries (LB) en gemeenteraadsvoorzitter Bernard Carpriau (LB-MR) stemden voor de steun aan en de vraag tot benoeming van de drie burgemeesters. Dat zorgde bij Vlaams Belang-raadslid Willy Van Mulders voor hevige protest. Van Mulders: "Door het feit dat u als burgemeester drie burgemeesters steunt die de wet overtreden, stelt u zichzelf buiten de wet. U verzet zich tegen de wetten van de hogere overheid" aldus Van Mulders die na de gemeenteraad het ontslag van Van Langenhove eiste.

Burgemeester Marcel Van Langenhove repliceerde: "Die burgemeesters zijn democratisch verkozen. Als ze de wet niet toepassen, kunnen ze gesanctioneerd worden. Maar ze niet benoemen vind ik te verregaand. De schepenen, die in die gemeenten toch mee hebben beslist, blijven buiten schot, en dat is toch vreemd. Vandaar mijn steun aan de drie burgemeesters", aldus Van Langenhove. Gemeenteraadslid Walter Van Steenkiste (WEMMEL) vond deze heisa niet nodig. "Ik respecteer de democratie, maar er zijn ook wetten die gerespecteerd moeten worden, wat in het geval van die burgemeesters het discussiepunt is. Het is niet aan deze gemeenteraad om wetten van de hogere overheid te bekritisieren. Dit punt zorgt nu opnieuw voor polarisatie, terwijl Didier Noltincx (MR, LB) enkele agendapunten geleiden net voor een versterking van de samenlevingsopbouw pleitte. Deze communautaire punten zwakken zijn betoog alleen maar af. Met deze stemming bewijst hij het tegendeel van wat hij even voordien verdedigde", aldus Van Steenkiste.

De Vlaamse oppositielijst WEMMEL probeerde de stemmingen van de andere voorstellen van het FDF te blokkeren; deze keer met succes. FDF-raadslid

Jeannine Sarels vroeg als tweede punt dat raadsleden Frans mogen praten op de gemeenteraad. Gemeenteraadslid Raf De Visscher (WEMMEL) eiste dat dit punt afgevoerd werd, opnieuw omdat het om een federale en niet om gemeentelijke bevoegdheid gaat. Hij kreeg daarvoor een meerderheid achter zich. Het voorstel werd enkel door de vijf raadsleden en de schepen van het Franstalige IC gesteund. FDF-raadslid Sarels vroeg daarop om Wemmel aan te sluiten bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest indien de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde een feit zou zijn. Ook dit punt vroeg Raf De Visscher (WEMMEL) af te voeren. Burgemeester Marcel Van Langenhove kwam tussenbeide en eiste dat het FDF-voorstel zou worden aangepast volgens de nota die hij tijdens een persconferentie van de zes burgemeesters van de faciliteitengemeenten en de 19 burgemeesters van de Brusselse gemeenten onderschreef. Van Langenhove: "Als de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde een feit zou worden, dan moeten de Wemmelers zich via een referendum kunnen uitspreken of Wemmel bij het Vlaams Gewest blijft of naar het Brusselse Gewest wordt overgeheveld. Ik ben een democraat en zal de uitslag van zo'n referendum respecteren", aldus Van Langenhove. (Een gemeentelijk referendum over een dergelijk onderwerp is wettelijk onmogelijk, nvdr.) Uiteindelijk werd het punt toch afgevoerd. Burgemeester Van Langenhove onthield zich, 9 Vlaamse gemeenteraadsliden (WEMMEL, VB en Nederlandstaligen van de tweetalige LB-lijst) stemden tegen, 8 raadsleden stemden voor en 4 onthielden zich.

De gemeente had van dit hele communautaire theater gespaard kunnen blijven, mocht Wemmel een voorbeeld hebben genomen aan Drogenbos, waar zulke discussies meteen als een federale materie worden beschouwd en niet in de gemeenteraad voorkomen. De discussies lossen overigens niks op, want ze zijn geen gemeentelijke bevoegdheid. Een goed gemeentelijk beleid voor de plaatselijke inwoners is dat wel. Vergeten sommige gemeenteraadsliden door hun eigen grote gelijk en navelstaanderij het algemeen belang en welzijn van de Wemmelaars?

Joris Herpol

Burgemeester Van Langenhove onder vuur

De afgelopen weken stond burgemeester Marcel Van Langenhove (LB) meer dan eens in de belangstelling. Eerst was hij aanwezig op de persconferentie van de 19 Brusselse burgemeesters en de 6 burgemeesters van de faciliteitengemeenten, waar de teneur was: 'faciliteitengemeenten aanhechten bij Brussel'. Nadien zei hij in de kranten dat hij er voorstander van is dat Wemmel bij Vlaanderen blijft. Wat is het nu? Zijn aanwezigheid op de persconferentie van de 19 Brusselse burgemeesters en de zes burgemeesters van de faciliteitengemeenten zorgde alleszins voor kwaad bloed bij enkele Vlaamse collega's. Burgemeesters Bruno Eulaers (Tervuren), Dirk Brankaer (Overijse) en Willy De Waele (Lennik) verweten Van Langenhove "dat hij de Vlaamse strijd heeft beschaamd".

Op de fameuze persconferentie van 8 november werd gepleit voor een referendum in de faciliteitengemeenten over een aansluiting bij het Brusselse Gewest of het behoud in het Vlaamse Gewest. "Dat laatste is belangrijk. In mijn uiteenzetting die ik aan enkele media gaf, werd dat jammer genoeg weggelaten", reageert de Wemmelse burgemeester. "Ik ben verkozen op een tweetalige lijst. Moest ik op die persconferentie niet aanwezig zijn geweest, dan was er zware Franstalige kritiek geweest. Maar Wemmel is Wezembeek-Oppem of Sint-Genesius-Rode niet. Ik heb als burgemeester de oproepingsbrieven voor de verkiezingen in het Nederlands opgestuurd en ben dus ook al maanden benoemd als burgemeester. Ik heb als democraat mijn gemeente vertegenwoordigd op die persconferentie. Wemmel moet blijven zoals het is, maar als er een bindend referendum zou komen (wat tot op heden onwettig is, nvdr.), dan ben ik een democraat en respecteer ik de uitslag van zo'n referendum. Als een meerderheid van de inwoners voor een aansluiting bij het Brusselse Gewest opteert, dan moet dat kunnen. Als de mensen voor het Vlaams Gewest kiezen, moet Wemmel Vlaams blijven", aldus de burgemeester, die naar eigen zeggen "geen voorstander is van een aansluiting bij het Brusselse Gewest, maar zich neerlegt bij de democratische keuze van de Wemmelaars".

Nog even dit: uit een recente peiling van de VRT en RTBF bleek dat 57 % van de Wemmelse inwoners voor Vlaanderen kiest, slechts 36 % opteert voor een aanhechting bij het Brusselse Gewest. (JH)

Verstedelijking toen en nu

Art nouveau en eclectisme: de Limburg Stirumlaan 131 tot 155 (1910-1912)

De de Limburg Stirumlaan werd genoemd naar de adellijke familie die in 1838 het kasteel van Wemmel betrok en tot 1907 de burgemeester leverde. De aanleg ervan in 1910, in functie van de stoomtramlijn tussen Wemmel en het Noordstation in Brussel, luidde het begin in van de verstedelijking van onze gemeente. Telde Wemmel in 1910 nog 1.889 inwoners, dan waren dat er in 1940 5.870 en in 1970 12.533.

Een van de meest in het oog springende gehelen op deze laan zijn de twaalf burgerhuizen (in de volksmond de 'twaalf apostelen' genoemd omwille van de dakkapelletjes, nvdr.) en het driekwart vrijstaande herenhuis op de hoek met de Prins Boudewijnlaan. Ze werden tussen 1910 en 1912 gebouwd door de familie Wauters. Die beheerde het bouwbedrijf dat ook het stadhuis van Laken heeft gerealiseerd en ze bezit nu nog een aantal van deze huizen. De twaalf rijhuizen werden opgetrokken in een eclectische stijl en ze combineren dus verschillende stijlelementen, maar ze neigen het meest naar de art nouveau. Zeer opvallend zijn de kleurrijke tegeltableaus in de gevel, net onder het dak, die samen met de afwisselende kleur van die gevels voor variatie zorgen, zonder afbreuk te doen aan de eenheid. De balkons, de muuropeningen, het schrijnwerk en de dakkapelletjes

bleven overal vrij goed bewaard. De meeste souterrains werden echter verbouwd tot garages. Nummer 139 is in zijn totaliteit nog het meest authentieke pand. De driekwartwoning op de hoek met de beeldbepalende omringde tuin, is eveneens opgetrokken in eclectische stijl, maar met neotraditionele inslag. Ze dateert ook van tien jaar later. De volledige huizenrij komt zowel voor in de inventaris van het waardevol Wemmels bouwkundig erfgoed van het Sint-Lukasarchief als in de herinventaris die Onroerend Erfgoed Vlaams Brabant maakte. Het Sint-Lukasarchief quoteert de huizenrij als 'zeer gedenkwaardig', de op één na hoogste categorie.

Permanente volksverhuizing

Sinds het begin van de jaren tachtig woont in een van deze huizen ook de huidige Wemmelse schepen van Ruimte-

lijke Ordening Herman Vander Voorde. Hij wil dat alle Wemmelse gebouwen die op beide inventarissen voorkomen door de gemeente worden beschermd. De druk van de verstedelijking die in 1910 begon, is immers nog altijd niet afgenomen, integendeel. Om nog maar eens een paar bevolkingscijfers aan te halen: van de bijna vijftienduizend inwoners is ongeveer een derde nog Wemmelaar van oorsprong. Nog eens een derde is hier komen wonen om zich voor een langere periode te vestigen. Het laatste derde bestaat uit mensen die snel komen en gaan. Jaarlijks worden zo'n 1.450 à 1.500 nieuwe gezinnen in de gemeente ingeschreven, maar er vertrekken er ook zo'n 1.400 weer. Die jaarlijkse volksverhuizing is veel groter dan in de ons omringende gemeenten.

Door de zoektocht naar woongelegenheden zullen er zich altijd bouwpromotoren

blijven melden die historisch waardevolle panden willen afbreken om er grotere, meer rendabele blokken voor in de plaats te zetten. En of zij evenveel zin voor esthetiek zullen hebben als de familie Wauters een eeuw geleden is nog maar de vraag. Bovendien zorgt de bevolkingsdruk uit Brussel er ook voor dat waardevol patrimonium verknoeid kan worden. Zo worden vaak eengezinswoningen tot opbrengstwoningen verbouwd, al dan niet om er meer gezinnen in te laten

wonen dan toegelaten is. Ook hier spreken de cijfers: in 2007 telt Wemmel zo'n 6.000 wooneenheden, toch zijn er op dit moment 6.640 gezinnen ingeschreven. De woonkwaliteit ligt in dat geval waarschijnlijk ook lager dan de Vlaamse Wooncode die schepen Vander Voorde toepast. Een herstel van de oorspronkelijke situatie of een administratieve en fiscale regularisering dringt zich daarom op.

Michaël Bellon

- Met dank aan het Sint-Lukasarchief, Onroerend Erfgoed Vlaams Brabant en schepen Herman Vander Voorde.

- In het volgende nummer hebben we aandacht voor de landelijke architectuur met het Ronkelhof, daarna volgen het modernisme met de Cercle Sportif Saint-Michel, de historische dorpskern met de pastorie en de hedendaagse architectuur met 'Villa De Kleine Brink'.

De bewoner Jean-Luc Suys

Het huis op de hoek van de de Limburg Stirumlaan met de Prins Boudewijnlaan wordt al sinds 1971 bewoond door Jean-Luc Suys en Anne-Marie Robyns, respectievelijk afkomstig van het West-Vlaamse Avelgem en het Luikse Corswarem. Jean-Luc Suys heeft een indrukwekkende loopbaan achter de rug als brouwer-ingenieur. Hij is brouwer en directeur geweest van brouwerij Ginder-Ale in Merchtem en van brouwerij Hoegaarden. In zijn leven heeft hij duizenden glazen bier voorgeproefd. Met zijn expertise heeft hij brouwerijen helpen opzetten in Amerika, Canada, Roemenië en Japan. Al die tijd bleef Wemmel zijn thuisbasis. Hij kwam er terecht nadat Ginder-Ale hem in dienst had genomen. Eerst logeerde hij nog een tijdje in een hotelletje in de Bogemansstraat en hij woonde nog even in Meise, tot hij dit huis kon kopen van een banketbakker uit Laken.

Jean-Luc Suys: "Wemmel ligt mooi tussen Merchtem en Brussel. Je hebt er de voordelen van een stad, maar niet de nadelen. Vroeger toch zeker. Je had ademruimte en met de tram die hier nog door de straat reed, was je meteen

in het stadscentrum. Mijn zonen namen hem om naar school te gaan. Van mij mogen ze die tram onmiddellijk terug aanleggen. Hij maakte een aangenaam geluid en hij bezoedelde de lucht minder dan de bussen."

Suys weet dat hij in een mooi huis woont, maar het was vooral het volume ervan dat hem aantrok. "Van thuis uit was ik een groot huis gewoon, dus ik zocht iets met voldoende ruimte, hoge plafonds en een tuin. Ik weet dat hij er tegenwoordig wat verwilderd bij ligt, maar daardoor trekt hij veel vogeltjes aan en die hoor ik graag fluiten." Voor Suys hier kwam wonen zou zo'n verwilderde tuin waarschijnlijk niet waar geweest zijn. Hij weet immers nog dat de banketbakker vóór hem kon beschikken over een klusjesman die in een van de naburige huizen woonde. Die hield alles netjes en proper, omdat de familie Wauters, die nog steeds eigenaar is van een aantal van de art-nouveauhuizen, zeer op netheid gesteld was. "Vooral madame Wauters was daar erg in", zegt Suys. "Zij kon geen tak over het tuinhok zien hangen of geen pluimpje op het trottoir zien liggen." Dat de gemeente

de huizenrij wil beschermen, vindt Jacques Suys een goede zaak. Over de heraanleg van het trottoir enkele jaren geleden, de laksheid van het gemeentelijke hondendrollenbeleid en de recente wateroverlast is hij minder te spreken. Bij de overstrooming van zijn kelder werden de souvenirs en het archief van zijn brouwerscarrière namelijk goeddeels vernietigd. (MB)

vroeger en nu

Het beeldje dat vroeger voor het verdwenen 'I Jzeren kasteel' stond, staat nu aan de Haagdoornlaan - Parklaan.

Stenen doen blinken

Katherine Berquin over haar eigen collectie juwelen

“Diamonds are forever”, klonk het in 1971. Shirley Bassey zal nooit gedacht hebben dat haar hit vier jaar later zo'n invloed zou hebben op het verdere leven van Katherine Berquin. De Relegemse ontwerpt en maakt unieke juwelen, doceert aan de Hoge Raad voor Diamant en is gemmologe. Een interview.

“Van kindsbeen af ben ik gefascineerd door juwelen”, begint Katherine Berquin haar relaas. “Ik heb deze fascinatie te danken aan mijn mama. Zij was van redelijk goeden huize en kon haar geld besteden aan wat haar echt plezierde: juwelen en antiek. Ze nam me dikwijls mee naar kunst- en antiekbeurzen. Maar misschien gaat de interesse wel wat verder terug in de tijd. De man die aan de basis ligt van de hedendaagse slijptechnieken voor diamant heette... Louis de Berquem. Van Berquem zou Berquin afkomstig zijn. Het zou dus in onze genen kunnen zitten, maar daar ben ik niet echt zeker van”, schertst ze.

Zoals wel vaker gebeurt, sloeg Katherine Berquin eerst een andere weg in om pas later te beseffen wat ze werkelijk wilde. “Het merendeel van onze familie is klassiek geschoold. Het lag dus voor de hand dat ik verder studeerde. Ik begon aan een opleiding Germaanse Filologie, maar dat was niets voor mij. Het is op een vakantie in de bergen dat ik uiteindelijk besepte dat ik juwelen wilde ontwerpen en maken.”

Leren en nog eens leren

“Toen was het zoeken naar een goede vorming. Ik kon wel wat tekenen, maar had weinig kaas gegeten van ontwerpen. Terug naar school, daar had ik wel wat schrik van, maar in het VTS Technicum in Antwerpen viel dat goed mee. Er waren nog andere werkstudenten. Na deze opleiding van drie jaar volgde ik nog een extra jaar creatietechnieken. Na vier jaar was ik klaar, op papier althans, om in de business te stappen. Toch trok ik nog een jaar naar Zwitserland om daar een opleiding ‘Watch and Jewellerystore Management and Salemanship’ te volgen. Ik zat aan een zeer gerenommeerde school, die intussen over de kop is gegaan. Ik veronderstel dat de directrice te veel geld heeft uitgegeven”, lacht ze. “Tijdens deze opleiding werkte ik in het labo. Op die manier kreeg ik echt de microbe te pakken. Ik moest er edelstenen certificeren. Terug thuis volgde ik een opleiding ‘Edelsteenkunde’ aan de Hoge Raad voor Diamant. dat is het totaalpakket over alle stenen, niet alleen over diamant. Er zijn immers veel meer edelstenen dan je zou

vermoeden. De meeste mensen kennen waarschijnlijk wel diamant en robijn, maar hebben nog nooit gehoord van beryllen of bixbite. Sommige stenen zijn veel zeldzamer dan de ‘gewone’ diamant en daarom ook veel duurder. Al is het tegendeel evenzeer waar. Bovendien zijn veel van die stenen minstens even mooi.”

Exclusieve juwelen op maat

“Na mijn opleiding ging ik aan de slag, maar ik kwam al snel tot de vaststelling dat ik eerder een horlogeverkoopster was dan een juwelenontwerpster. Dat was mijn ambitie niet. De edelstenen zijn mijn passie. Ik heb dan beslist om zelfstandige te worden, zonder winkel weliswaar, want het risico op overvallen is veel te groot. Maar hoe breng je de waren dan aan de man? Ik organiseerde avonden bij de mensen thuis en gaf lezingen waarin ik mijn creaties voorstelde. Op zo'n avonden verkocht ik altijd wel iets. Dikwijls vloeide er op een later tijdstip wel iets uit voort. De zaken gingen niet slecht. Toen werd ik zwanger van een tweeling. Ik gaf minder lezingen en eens mijn twee kinderen geboren waren, verlieten de zaken pas echt chaotisch. Toen kreeg ik van de Hoge Raad de vraag om les te geven. In het begin imiteerde ik mijn collega's, want ik had weinig kaas gegeten van lesgeven. Ik werkte ook weer in een labo en leerde certificeren volgens de vier C's. Na vijf jaar besepte ik dat ik een keuze moest maken: zelfstandige of lesgeven. In de eerste plaats ben ik nu ontwerpster. In het lesgeven steek je veel energie waar je minder voor terugkrijgt. Je geeft les aan mensen van over heel de wereld, die je vaak nooit meer terugziet. Als je een juweel maakt daarentegen, dan zie je die mensen vaak terug. Dat geeft voldoening en daar is het me om te doen. “Ik pikte de draad van ontwerpen weer op”, gaat ze verder. “Ik neem deel aan expo's en beurzen. Je moet mijn stukken als kunstwerken bekijken. Uniek zijn ze alleszins. Na een gesprek met de koper

werk ik ze verder uit. Ik zoek de kopers thuis op, kijk wie ze zijn, let op hun morfologie en accessoires. Daarna teken ik een ontwerp en ik ga nogmaals bij hen langs om het ontwerp voor te leggen. Verbazend is dat ik amper negatieve reacties krijg op wat ik voorstel. Ik moet dus over een speciale gave beschikken. Ik blijf aan te voelen wat er bij een persoon past en wat niet.”, lacht ze. “Dat mijn ontwerpen op maat gemaakt worden, betekent niet dat ze peperduur zijn. De prijs hangt vooral af van de gehanteerde materialen. Ik probeer dingen te ontwerpen die exclusief zijn en niet te duur. Net daarom ontwikkelde ik mijn lijn van verwisselbare ontwerpen. dat zijn juwelen waarvan je bijvoorbeeld enkel de hangers of het slot kan verwisselen of andersom. Op die manier kan je je tegen een betaalbare prijs iets aanschaffen en telkens een nieuw juweel creëren. Zulke verwisselbare ontwerpen zijn goed voor iedereen. De mannen zijn blij, want ze hoeven niet te diep in hun geldbuidel te tasten. De vrouwen zijn content, want ze hebben iets nieuws om aan te doen.”

Een ander voordeel is dat mijn ontwerpen veel steviger zijn dan de juwelen van de gekende namen. “Dat komt omdat de vele manipulaties de structuur van het goud of ander metaal veel compacter maakt. Hierdoor zijn ze veel bestendiger tegen schokken of wat dan ook”, legt ze uit. “De steen is en blijft mijn voornaamste inspiratiebron. Ik haal mijn stenen vaak op grote beurzen in het buitenland. In Duitsland heb je bijvoorbeeld Idar Oberstein, gekend als de draaischijf voor kleurstenen en edelstenen. In Italië heb je de Vincenzabeurs en in de Verenigde Staten heb je de beurs van Tucson in Arizona. Dat is de grootste mineralenbeurs ter wereld. Op deze beurzen vind je alles wat je nodig hebt tegen goede prijzen”, besluit ze. Op dit moment woont en werkt Katharine Berquin in Relegem. “Daarvoor hebben we drie jaar in Wommel gewoond. We zijn naar hier verhuisd, omdat mijn man en ik verliefd werden op het uitzicht. Toen we jong waren, liepen we als verliefd koppel vaak voorbij deze plaats en die heeft toen een diepe indruk op ons gemaakt”, glimlacht ze.

Joris Roesems

Meer informatie: www.berquinjewels.be

Kom naar de Wemmelse kerstmarkt

zondag 2 december
12.00-18.00 uur
GC de Zandloper

Keulen, Trier, de Grote Zavel, Grimbergen? Nee, Wommel! Een kerstmarkt, en dan wel een heel speciale. De opbrengst gaat naar ‘het goede doel’. Op zondag 2 december slaan voor de veertiende keer verschillende organisaties de handen in elkaar: KAV, Markant, OKRA, Landelijke Gilde, Wereldwinkel, Welzijnszorg, 11.11.11, MS-Liga, Gezinsbond, Bond zonder Naam, Davidsfonds, Damiaanactie en verschillende vrijwilligers van de parochie Sint-Servaas. De hele namiddag kan je op de kerstmarkt terecht voor allerlei stijlvolle kerstgeschenken en versieringen, maar ook voor taart, koekjes, een glas glühwein of een borrel jenever. Je maakt er een gezellige namiddag van en tegelijkertijd help je andere mensen via zoveel organisaties en vrijwilligers die zich voor hen inzetten.

Waar? GC de Zandloper, Kaasmarkt 75, 1780 Wommel

Wanneer? zondag 2 december van 12.00 tot 18.00 uur

Inlichtingen: Constant en Linda De Vocht-Verdickt, 02-460 23 95 of Jos en Myriam Verhasselt-De Breucker, 02-460 23 94.

Als je op de een of andere manier wil meewerken aan dit initiatief, neem dan gerust contact op met Constant en Linda of Jos en Myriam.

E HBO-cursus Rode Kruis

Het Rode Kruis Wommel-Brusseghem-Hamme-Relegem organiseert opnieuw een EHBO-cursus. De cursus start op 14 januari 2008 (inschrijvingen om 19.00 uur). De opleiding bestaat uit 12 sessies van 19.30-21.45 uur. Waar? Jeugdcentrum Villa 3s, Zijp 18B, 1780 Wommel.

Info en inschrijvingen:
0495-30 99 37,
nicotheunissen@hotmail.com

Tussen afstand en nabijheid in de zorg Zorg-Saam

dinsdag 4 en 11 december
9.30 tot 16.30 uur
GC de Zandloper

Het goede midden bewaren tussen afstand en nabijheid is voor elke zorgverlener een steeds terugkerende opdracht. Natuurlijk word je geraakt door patiënten, dat is onvermijdelijk en er is ook niets verkeerd mee. De vraag is wat je doet met je eigen emoties? Hoe kan je nabij blijven zonder jezelf te verliezen, zonder ofwel te versmelten met de patiënt ofwel een muur rondom je heen te bouwen? Deze tweedaagse cursus vertrekt vanuit enkele kaders zoals het basisbehoeftenmodel van Pessa, de tegenoverdracht, de plaatsvervangende traumatisering, mindfulness, het ABC-model van zelfzorg.

Via lichaamsgerichte oefeningen gaan we uit van het lichaam als barometer en bron van informatie in onze exploratie van het spanningsveld tussen afstand en nabijheid.

De prijs van de vorming bedraagt 130 euro (wij aanvaarden opleidingscheques). Inschrijven gebeurt bij Zorg-Saam, Remylaan 4B, 3018 Wijgmaal, 016-24 39 73, zorgsaam@zorgsaam.be, www.zorgsaam.be

Culinaire avond Sociaal-culturele Vereniging van Vlaamse Liberale Vrouwen (SCVVLV)

donderdag 6 december
19.30 uur
GC de Zandloper

Traditiegetrouw bereidt meesterkok Patrick Caignau, samen met een assistentkok, een verfijnd en origineel feestmenu. Hij slaagt erin om alle gerechten op een creatieve wijze te dressereren en te presenteren. Daardoor vormen ze een culinair hoogstandje en ze zijn een echte streling voor het oog! Alle gerechten worden met aangepaste wijnen geproefd. De recepten worden ter beschikking gesteld. De deelname in de kosten bedraagt 9 euro (leden) en 13 euro (niet-leden). Inschrijven is noodzakelijk, bij voorkeur via e-mail.

Info: monique.van.der.straeten@scarlet.be,
02-461 19 38

Telex

- Met tromgeroffel van gedeputeerde Tom Troch (sp.a) en Gerrit De Cock van De Beenhouwerij werd afgelopen maand de spik-splinternieuwe repetitieruimte 'Soundbak' in GC de Zandloper ingespeeld. De repetitieruimte kostte 50.000 euro en kwam er dankzij een samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap, vzw 'de Rand' en de provincie Vlaams-Brabant.
- Frans Draps, voorzitter van de Koninklijke Biljartclub van Wemmel en lid van OKRA-Wemmel is op 13 november op 82-jarige leeftijd plots overleden.
- Ook een ander monument uit het verenigingsleven Jean-Pierre Callebaut, duivel-doet-al van voetbalclub KVK Wemmel, heeft ons verlaten. De kerk was te klein. Meer dan vijfhonderd mensen wilden zijn uitvaart bijwonen.
- Het warenhuis Delhaize aan de Kaasmarkt wordt vernieuwd. Er komt een nieuwe buitengevel en ook de inrichting wordt aangepakt. De nieuwe naam wordt 'Proxy Delhaize Wemmel'.
- Op de Limburg Stirumlaan tussen de Ridderlaan en de ring zijn opnieuw een aantal sluikstorten aangetroffen. De gemeente en de milieudienst sporen de daders op.
- Op sluikstorten staat een boete van 400 euro.
- Klas 4B is de 'fruitigste klas' van de gemeentelijke basisschool van Wemmel. De leerlingen aten in twee weken tijd maar liefst 11 stukken fruit per kind.
- Van 21 november tot en met 8 december is het postkantoor van Wemmel gesloten wegens verbouwingen. De Post verwijst de Wemmelaars door naar het postkantoor van Merchtem, Koning Albertstraat 79.
- Ruim 150 jongeren kwamen naar de heropening van Jeugdhuis Barcode in het jeugdcentrum Villa 3s. Zij konden kennismaken met het nieuwe bestuur en de nieuwe inrichting van het jeugdhuis.
- Voortaan is het jeugdhuis elke vrijdag open vanaf 20.00 uur.
- Aan de verkeersdrempels in de Vertongenstraat zullen speciale markeringen komen, zodat ze beter zichtbaar worden voor fietsers.
- In het Beverbos is op de 'Dag van de Trage Weg' een nieuwe wandelweg symbolisch ingewandeld. Milieuschepen Herman Vander Voorde wil elk jaar zo'n nieuwe wandelweg openen.
- Volgend jaar start het Lokaal Dienstencentrum met een openbare computerruimte, die gebruikt zal worden als leslokaal voor computercursussen. Het lokaal zal ook opgesteld worden voor Wemmelaars die gebruik willen maken van een computer en/of internet.
- Het dienstencentrum is op zoek naar vrijwilligers die computerles willen geven (basiscursus PC) en vrijwilligers die bereid zijn om de gebruikers te begeleiden. Meer info: 02-462 06 60.
- Ooit al gehoord van café 'Het Galgenhuisje'? Volgens een reporter van de krant De Morgen is dat een volkscafé in Wemmel. Allicht was de journalist verdwaald en belandde hij, aan de foto te zien, in het 'Glazen Huis'. Als ze de glazen daar maar niet vervangen door galgen...
- Herman Siebens (49), tot voor kort directeur van het Koninklijk Atheneum Sint-Jans-Molenbeek, wordt de nieuwe directeur van de Campus Wemmel. Siebens is specialist in ethisch verantwoord ondernemen en geeft binnenkort het boek 'Verantwoord Schoolmanagement' uit.
- Brug 'W10' aan de Panoramalaan is volledig hersteld. De brug moest deze zomer worden gestut nadat een tankwagen tegen de pijlers botste. De herstellingswerken worden op 335.000 euro geraamd.
- Er zijn plannen om naast de ring (Laarbeeklaan (Jette)-Brusselsesteenweg-Schapenbaan) een speelbos van drie à vier hectare te realiseren.
- De website van de lokale politie Asse, Merchtem, Opwijk, Wemmel (AMOW) is vernieuwd. Wie wil weten waar er in de politiezone wordt geflitst, kan terecht op www.amow.be. Klik door naar 'flits'.
- Maar pas op, want de politie kondigt niet alle snelheidscontroles aan. (JH)

Bestuurstaal

Taalgebruik in gemeenteraden

Sommige lezers zullen zich afvragen wie het nu bij het rechte eind heeft? Mag er nu al dan niet Frans worden gesproken tijdens de gemeenteraad?

De Vlaamse overheid is er steeds van uitgegaan dat artikel 23 van de bestuurstaalwet van toepassing is op de gemeenteraad en haar leden. Daarin staat dat in de binnendiensten van de zes faciliteitengemeenten uitsluitend het Nederlands gebruikt mag worden. Volgens de interpretatie van de Vlaamse overheid is deze regel, die steunt op het territorialiteitsbeginsel en de taalhomogeniteit van de taalgebieden, helemaal van toepassing op de gemeenteraad. Het territorialiteitsbeginsel bindt het gebruik van een bepaalde taal aan een bepaald territorium of grondgebied. In onderwijs, justitie en bestuur geldt de officiële taal van het taalgebied: in Vlaanderen is dat het Nederlands, in Wallonië Frans, in het Brussels hoofdstedelijk gebied de twee talen. Deze bestuurstaalwet werd in 1963 met een democratische meerderheid van Vlamingen én Franstaligen goedgekeurd. Zich hierop baserend, heeft de Raad van State de voorbije decennia in verschillende arresten deze stelling gevolgd en bevestigd. Ook de Vlaamse regering vaardigde een aantal rondzendbrieven uit, waaronder de rondzendbrief Peeters (1997), waarin expliciet staat dat de taal van een gemeente- en OCMW-raad enkel het Nederlands is. De Raad van State heeft bovendien op 23 december 2004 de ingediende annulatieberoepen tegen de rondzendbrieven Peeters verworpen en bevestigt daarmee dat de Vlaamse regering de taalregeling in de faciliteitengemeenten correct interpreteert.

Het recht om Frans te spreken tijdens de raadszittingen leiden de Franstalige mandatarissen af uit een arrest van het Arbitragehof uit 1998. Daarin verwijst het Hof naar 'de pacificatiewet van 1988', waarin een "vermoeden van taalkennis" werd ingeschreven. En volgens een interpretatie van het rechtscollege is dat "vermoeden" verschillend voor burgemeester en schepenen (die verkozen en benoemd zijn) en gewoon verkozen raadsleden. Voor gewone raadsleden zou dat "vermoeden van taalkennis" betwist kunnen worden en dat zou hen, volgens de Franstaligen, het recht geven Frans te spreken. Volgens gouverneur Lodewijk De Witte vergissen ze zich. De stelling over het taalgebruik in gemeenteraden staat niet in het eigenlijke arrest, maar in de toelichting. Men kan er zich dus, volgens hem, niet op beroepen.

(zie ook het artikel op blz. 14-15)

Soundbak, de nieuwe repetitieruimte

Met tromgeroffel is op vrijdag 9 november de spiksplinternieuwe repetitieruimte in het Wemmelse gemeenschapscentrum de Zandloper geopend. Tom Troch, gedeputeerde voor Jeugd en Cultuur van de provincie Vlaams-Brabant testte al drummend de akoestiek uit. Gerrit De Cock, drumwonder van onder andere Les Truttles en de Beenhouwerij, hield de gedeputeerde in het goede ritme. Landfill, een vijfkop-pige band uit de regio en finalist in de running voor Rockvonk 2007, beet de spits af met de eerste echte repetitie.

Soundbak is een verbouwingsproject van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant. De provincie Vlaams-Brabant ondersteunde gedurende de afgelopen zeven jaar de (ver)bouw(ing) van een 17-tal repetitieruimten. Gedeputeerde Tom Troch: "Hiermee gaven we een antwoord op de reële nood aan repetitieruimten. We hielden ook rekening met een voldoende geografische spreiding over heel de provincie. De opening van Soundbak vormt het sluitstuk van onze ondersteuning aan repetitieruimten. Het is de kers op de taart! dat betekent natuurlijk niet dat de provincie stopt met investeren in jongeren die zich muzikaal willen uitleven. Denk maar aan onze intussen legendarische wedstrijden Rockvonk en Kunstbende."

Muziekgroepen uit de regio die thuis de hele buurt in de gordijnen jagen, weten vanaf nu waarheen. Een splinternieuw repetitiekot, uitgerust met een zanginstallatie, drumstel, aircó en daarrond een meter rotswol, gipsplaten en elastomeren.

Centrumverantwoordelijke Jan Lauwerijs: "Soundbak maakt integraal deel uit van de werking van gemeenschapscentrum de Zandloper. Het is een antwoord op de vraag naar een goede oefenruimte voor muziekgroepen uit de regio. Soundbak sluit ook aan bij de inhoudelijke werking van het gemeenschapscentrum. Het wordt een kapstok om een nieuwe doelgroep over de vloer te krijgen en voor andere culturele ontmoetingen. Kortom, Soundbak is een opsteker voor Wemmel en een kans om het cultuur- en gemeenschapsleven stevig bij te kruiden."

Info over het reglement, de huurvoorwaarden, de uitrusting en reserveringen: 02 460 73 24, info@dezandloper.be, www.dezandloper.be

Met steun van de Vlaamse Overheid, FoCi en de provincie Vlaams-Brabant

Met steun van de Vlaamse overheid

SOUNDBAKBON

Op vertoon van deze bon krijg je bij reservatie van een repetitieblok, een tweede repetitieblok gratis. Dé uitgelezen kans om kennis te maken met de mogelijkheden van Soundbak.

Opgelet: vooraf reserveren is noodzakelijk! Deze bon kan je gebruiken tot 21 december 2007. Eén bon per groep.

Vicky Brugman

Camping Cosmos

Wo 05-12 tot ma 07-01

"Het begon allemaal met de film 'Camping Cosmos' van de controversiële filmmaker Jan Bucquoy. De meeste mensen associëren die plek sinds de film met de beruchte rondborstige Lolo Ferarri, maar als je er ooit een tijdje hebt doorgebracht, weet je wel beter. De mengelmoes van Vlamingen, Walen, Duitsers, Nederlanders, Italianen uit verschillende lagen van de bevolking, die zich op dit cosmopolitische plekje bevond, was ongelooflijk. De camping bevond zich in de beruchte duinen tussen Westende en Nieuwpoort, naast Camping Cristal en tegenover Camping Albatros, en vlak bij de camping van de militairen. Hij werd uitgebaat door typische maffioze figuren, zoals alleen een cam-

pingboss kan zijn: het soort mens dat zoveel mogelijk winst wil maken op de kap van een ander en het liefst zo weinig mogelijk met de campinggasten te maken wil hebben. Wie zijn mond opentrok, werd afgesloten van elektriciteit of op een of andere manier weggepest. Door de jaren heen heb ik kunnen genieten van dat mooie stukje natuur, dat ervoor zorgde dat ik zo dicht bij de zee zat dat ik vanuit onze caravan bijna met mijn voetjes recht in de zee stapte. Ik heb al die jaren veel foto's gemaakt van het leven op de camping, en nadien ook van de erbarmelijke staat waarin hij de laatste jaren vertoefde en uiteindelijk ook werd achtergelaten. Het was pijnlijk om te zien hoe mensen van andere campings op het einde kwamen stelen, en hoe ze alles wat maar los stond en dat ze konden gebruiken gewoon meenamen. Aan de andere kant vond ik de aftakeling en het desolate ook iets filmisch hebben: wat ooit een heel levendige en drukke camping was, een mierennest dat bewoog in de duinen, was nu stil geworden en zou nooit meer opleven. Ik kan alleen maar hopen dat het zo blijft, want ik kan me enkel verzoenen met het tragische lot als er weer een stukje natuur komt aan onze drukbebouwde lelijke kust. Ik heb alles trachten weer te geven in een overzichtstentoonstelling, samengesteld uit de verschillende reportages die ik door de jaren heen heb gemaakt."

De tentoonstelling is geopend van maandag tot vrijdag van 9.00 tot 18.00 uur. Op zaterdag van 9.00 tot 12.00 uur. Op zondag gesloten. De tentoonstelling is niet te bezichtigen van 22 december tot en met 2 januari 2008.

Fotografiecircuit Vlaanderen
GC de Zandloper

"Mijn diepgang wordt steeds lichter"

Gesprek met 'barbie' Els De Schepper over keuzes maken en je eigen leven leiden

Actrice, cabaretière, schrijfster, komiek, acrobate, zangeres, en bovenal levenskunstenaar. Els De Schepper (42) staat momenteel op de planken met haar gloednieuwe productie 'Supervrouw' – al tot in april uitverkocht – waarin ze de draak steekt met de druk waaronder jij en ik elke dag leven. "We hebben zoveel ter beschikking, maar mensen lopen enorm ongelukkig rond. En de leegte wordt steeds groter." 'Barbie' De Schepper over je vrouwtje staan, de wreedheid van de actualiteit en je eigen pad volgen. Een paar striemende ogen in een lijf vol agitatie. Een hongerige leeuw.

"De show 'Supervrouw' is geschreven vanuit mijn vrouwelijk perspectief, maar belangt iedereen aan. Iedereen lijdt in deze maatschappij waarin zoveel van je geëist wordt. Je moet knap, intelligent, opgewekt, sportief zijn, een interessante job hebben, veel geld verdienen, aanwezig zijn in het huishouden en ook een goede vader of moeder zijn. Ik speel de anti-barbie, zo kon ik eens tien verschillende

kostuums aantrekken (lacht)! De glitter, het plastic gegeven van de poppen sprak me aan. Van daar stap ik over naar echtheid, zonder pruiken en ik eindig met een paaldans. Daar kan je je niet anders voordoen. Ik wil echter niet met het vingertje wijzen. Ik toon gewoon wat me opvalt. Mensen zijn oud en wijs genoeg om zelf besluiten te trekken. We verzuipen onder de aanhoudende druk in deze

maatschappij."

Je staat letterlijk en figuurlijk je vrouwtje.

Tracht je mensen een geweten te schoppen, of is het vechten tegen windmolens?

"Ik kan als vrouw van voorbij de 40 gelukkig nog steeds doen wat ik wil doen. Als je in de media werkt, ben je dan al vaak afgeschreven. Bij mannen speelt leeftijd veel minder een rol. Dat is gewoon schrijnend en godgeklagd. Het

valt me gewoon steeds weer op hoeveel er als vanzelfsprekend wordt aanvaard. De kritische zin is weggevallen. Mensen laten zich veel meer gaan. We hebben zoveel ter beschikking, maar de leegte is groot geworden. Mensen hebben er geen zin meer in. Er zijn zoveel mensen die alleen wonen en depressief zijn.”

“Ik laat me mee stromen op de rivier van het leven. En ik tracht zelf minder te roeien, je kan de rivier toch niet sturen. Mee de stroom in, dat kost je veel minder energie en moeite.”

Hoe ga je zelf om met die druk? Is het wroeten om je eigen weg te vinden?

“Eigenlijk trek ik me weinig aan van de druk die op vrouwen wordt gelegd. Daarom heb ik ook zoveel vrouwelijke fans. Er is bijvoorbeeld de druk om er goed uit te zien. Belangrijk, dat wel, maar ik wil me niet laten opereren om er tien jaar jonger uit te zien en dat ik dan mijn gezicht niet meer kan bewegen. Daar ligt ook de impact van beeldmanipulatie. We zien elke dag zoveel beelden en hoeveel daarvan zijn écht? Alles wordt bewerkt en misvormd. Alles is entertainment geworden. Geweld, seks, pijn, verdriet. Ze worden veroorzaakt om anderen te entertainen. Ik smijt geen steen naar de televisie en de ‘boekskes’, want mensen moeten zelf hun verantwoordelijkheid nemen.”

Het komt steeds terug in je relaas: bewust keuzes maken. Is dat de weg om je leven vorm te geven en gedisciplineerd een lijn te trekken?

“Een voorbeeld: ik eet al vijftien jaar biologische voeding en gebruik ecologische wasmiddelen. Dat is echt nodig. Er is zoveel vuiligheid in onze maatschappij. Vragen mensen zich ooit af waar al die kankers vandaan komen? Al die chemicaliën die we op ons lijf smeren en op

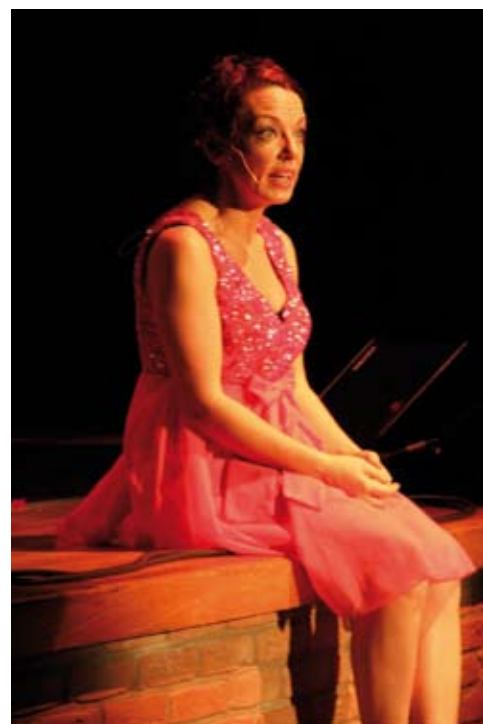
ons hoofd doen. Opnieuw: er is te weinig kritische zin. Ik wil bewust eten, bewust kiezen waar ik naartoe ga, bewust kiezen met welke mensen ik omga. Het is veel makkelijker om een lijn te trekken en dan te focussen op waar je naartoe wilt. Je kan beter relativeren en dat zorgt voor rust. Je staat beter in het leven.” “Ik ben ook bewust gestopt met het nieuws te volgen. Al die negatieve info en al dat geweld kan mijn systeem niet aan. Ik lees wel veel boeken, omdat ik emotionele info nodig heb. Je bent geen beter of slechter iemand als je een grote feitenkennis hebt. Dat is gewoon goed kunnen onthouden, dat zegt niks over jou als mens. Het wordt overgewaardeerd. Emotionele intelligentie zou een verplicht vak op school moeten zijn. Dan zouden we een betere wereld hebben. De impact van wat je zegt, hoe je het zegt, hoe het aankomt, hoe we samenleven... Jongeren hebben steeds meer kanalen, maar ze zijn niet bedreven in echte communicatie. Hun ouders hebben hen niet geleerd om met die veelheid aan informatie om te gaan. Daar ligt een nieuwe uitdaging, want er is geen precedent. Ik heb niks tegen nieuwe technologieën, maar je moet er op een goede manier mee omgaan.”

Je studeerde af aan Studio Herman Teirlinck. Was het altijd al duidelijk dat je de kunstsector zou induiken?

“Eigenlijk wou ik turnster worden. Maar op mijn zestiende ben ik theater gaan spelen. Zingen trok me altijd al aan. Maar ik was enorm verlegen, zeker geen haantje-de-voorste. Dus de keuze voor deze sector was geen evidentie. Maar blijkbaar moest het toch zo zijn. Met veel volk in de zaal voel ik me als een vis in het water. Dan zie ik ze als één persoon. Ik ben dan ook fier dat ze er willen zijn. Ik kreeg vaak op mijn neus dat er geen markt was voor hetgeen ik wou doen, maar ik ben toch mijn eigen weg gegaan.”

Je hanteert steeds verschillende kunstvormen. Is die afwisseling van groot belang voor jou?

“Zeer belangrijk! De inhoud primeert en daar zoek ik een vorm bij. En hopelijk hebben de mensen er dan iets aan. Ik ben een persoon van diepgang en dat breng ik ook. Maar die diepgang wordt steeds lichter. Hoe meer je bij jezelf thuiskomt, hoe lichter je je gaat voelen. De weg er naartoe is niet altijd de makkelijkste. Ik heb ook niet steeds meer de noodzaak om mensen dingen te verduidelijken. Zelfs al zie ik veel, wie ben ik om hen daarop te wijzen? Ik ben ook vaak met mijn kop tegen de muur gelopen vooraleer ik mijn les had geleerd. Ik heb geen groot plan of zo, weet niet waar ik naartoe wil. Maar ik weet wel dat ik nooit meer terug zou willen in de tijd. Ik hoop dat ik in de juiste richting evolueer; ik laat me mee stromen op de rivier van het

leven. En tracht zelf minder te roeien, je kan de rivier toch niet sturen. Mee de stroom in, dat kost je veel minder energie en moeite.”

Is er een moment in je leven dat je als keerpunt kan beschouwen? Dat je een andere kijk op het leven heeft gegeven?

“Op mijn 26ste was ik zwaar ziek aan mijn nieren en ik heb zelfs de dood voor ogen gezien. Toen ben ik beginnen na te denken over eindigheid. Hoe eindig is eindigheid? Is de dood wel het einde? Ik ben ervan overtuigd dat het na de dood niet ophoudt. Er is meer tussen hemel en aarde dan we zien. Het heeft een relativiseringsvermogen in gang gezet en ik geniet nu meer van de zaken.”

Vind je stabiliteit in je privéleven? Ligt daar de compensatie voor een turbulent professioneel leven?

“Ook daar heb ik bewuste keuzes gemaakt. Ik heb nogal een ongewone vriendenkring en ben omringd met veel liefde en warmte. Een van mijn goede vriendinnen is bijvoorbeeld 70 jaar. Ik woon al zeventien jaar alleen in Antwerpen en ben slechts twee keer verhuisd. Zeer standvastig dus, en dat heeft me ook gemaakt tot wie ik nu ben. Niet altijd overeenkomstig met de gangbare normen. Niets is volmaakt, maar je kan voor je leven kiezen. Velen durven dat niet en dat heeft gevolgen. Je moet sterk in je schoenen staan. De verlichte kant heeft eveneens een donkere kant. En die moet je er soms bijnemen.”

Gunther Ritsmans

Els De Schepper treedt op 13 december op in GC de Zandloper. Het concert is uitverkocht.

Vitalski

Intiem

Do 06-12

humor

Meesterverteller Vitalski legt zijn ziel bloot, zij het onder een zuivere spot. Op onnavolgbare wijze biecht hij intimiteiten op. Ja, het is waar, hij heeft een nonkel ge-euthanaseerd. Ja, lange tijd was wraak zijn enige drijfveer en daar zit 'the punisher' voor iets tussen. En ja, alles wat in het honderd kan lopen, zal dat vaak ook doen in zijn hilarische universum. Vitalski is eerlijk, spitsvondig, spiritueel, doortrapt en waarachtig grappig. Een avond in pure

conferencestijl, die doet denken aan de dagen van Toon in Carré. Vitalski wordt aan de glimmende piano bijgestaan door Martin Jansen.

20.00 uur - GC de Zandloper
tickets: 14 euro (kassa), 12 euro (vvk),
10 euro (abo)

Man zkt vrouw

Vr 14-12

film

Op de eerste dag van zijn pensioen krijgt schooldirecteur Leopold van zijn Roemeense huishoudster te horen dat zij naar haar thuisland terugkeert. Dringend tijd voor een nieuwe vrouw in zijn leven, vindt Leopold. Met de hulp van zijn meer dan bereidwillige buurman Julien schrijft hij zich in op een datingsite. De eerste afspraken volgen al snel. Intussen komt de Roemeense Alina haar tante vervangen. Zij zet op meer dan één manier Leopolds leven op stelten ...

België, 2007. Regie: Miel Van Hoogenbemt. Met: Jan Declair, Wim Opbrouck en Maria Popistasu.

20.00 uur - GC de Zandloper
tickets: 3 euro (kassa), 2,50 euro (vvk),
filmstrip met 5 tickets: 10 euro

Info-avond 'Wonen in de Rand'

Op maandag 10 december om 20.00 uur geven Hubert Lyben, administrateur-generaal Vlabinvest; Olivier Moelaert, vastgoeddeskundige Vlabinvest; Bart Vranken, jurist Vlabinvest en Kristoff Aesseloos, bestuurssecretaris huisvesting provincie Vlaams-Brabant, in GC de Zandloper uitleg over wonen in de rand.

Hooverphonic

'The President of the LSD Golf Club'

Do 11-01-2008

Tien jaar Hooverphonic, zevende studio-plaat en daar hoort een tournee bij. Een plaat met een bijzonder intrigerende titel: 'The President of the LSD Golf Club'. Heeft Hooverphonic een psychedelische plaat gemaakt? Van de bezwerende opener 'Stranger' tot de raadselachtige afsluiter 'Bohemian Laughter' luidt het antwoord volmondig ja. 'The President of the LSD Golf Club' is een tien nummers durende trip die de luisteraar van extatische pieken

in mysterieuze dalen dondert. De plaat eert de muzikale roots van Alex Callier: retro-psychedelia, en ook de manier waarop de plaat werd opgenomen heeft een hoog vintagegehalte. Alex Callier: "Na tien jaar wou ik weg van de elektronica. Geen computers, geen synthesizers, geen orkesten. Ik was het beu om in mijn eentje te programmeren. Ik wou musiceren in de studio. Met muzikanten. Ik wou ook opnemen zoals in de jaren zestig: op analoge tape. Ik wou terug naar de essentie."

In augustus 2006 trok de groep naar de La Chapelle Studios in de Ardennen. Cruciaal voor de sound was het instrumentarium dat stond opgesteld in de La Chapelle-studio: een mellotron, een clavecimbel, een Farfisa-orgel (herinner u The Doors) ... Meer dan ooit gedraagt ook Geikes stem zich als een van de instrumenten. Geen drama in haar vocalen, wél ingetogen emotie. Primeur is ook dat Alex Callier meezingt, o.a. in '50 Watt'. Herbeleef live de sfeer van deze in Studio de la Chapelle opgenomen sessies. Popsterren van het hoogste niveau, dichtbij jou in GC de Zandloper.

20.00 uur - GC de Zandloper (staand concert)
tickets: 22 euro (kassa), 20 euro (vvk),
18 euro (abo)

Ensor Strijkkwartet

Schubert en Sjostakovitsj – kerkconcerten in Ossel

Zo 13-01-2008

klassiek

Schubert en Sjostakovitsj zijn het thema van de succesvolle concerten van het Ensor-strijkkwartet in het stemmige kerkje van Ossel (Brussegem). Het gerenommeerde ensemble verwent je met meesterwerken uit Schuberts oeuvre: het 'Rosamunde' strijkkwartet en zijn allerlaatste kwartet. De strijkkwartetten nr. 6 en nr. 9

van Sjostakovitsj vormen door hun compositiestijl en dynamisme een boeiende afwisseling met de lyrische stijl van Schubert. Op twee zondagen ontdek je met de hele familie de wonderlijke wereld van het strijkkwartet.

Programma

13 januari: D. Sjostakovitsj – strijkkwartet nr. 9 op. 117 en F. Schubert – strijkkwartet D 804 op. 29

27 april: D. Sjostakovitsj – strijkkwartet nr. 6 op. 101 en F. Schubert – strijkkwartet D 887 op.post. 161

Op locatie: Sint-Jan-Baptistkerk, Kasteelstraat Ossel

zondag 13 januari 2008 – 16.00 uur

zondag 27 april 2008 – 16.00 uur

tickets: 9 euro (kassa, vvk), 7,50 euro (abo)

Ben X

Vr 18-01-2008

film

Ben is anders. Zijn leven zit vol vreemde rituelen. Hij lijkt te leven in zijn eigen universum, dat zich voor meer dan de helft afspeelt in de wereld van online computergames. In de echte, harde wereld van een technische school is het leven voor hem een dagelijkse hel, met twee kerels die hem het leven bijna letterlijk onmogelijk maken. Ben heeft een plan. Een plan van één woord: moord! Dan komt zijn internetvriendin Scarlite in zijn leven. Dat behoorde niet tot het plan.

Ben X is de Belgische inzending voor de Oscars en won op het filmfestival van Montréal maar liefst drie prijzen.

België, 2007. Regie: Nic Balthazar. Met: Greg Timmermans, Marijke Pinoy, Pol Goossen, Titus De Voogdt, e.a.

20.00 uur - GC de Zandloper

tickets: 3 euro (kassa), 2,50 euro (vvk), filmstrip met 5 tickets: 10 euro

Stef Bos

2008

Do 31-01-2008

muziek

Na het programma 'Storm' (2007) met zijn uitgebreide bezetting en keuze uit liedjes van de afgelopen vijftien jaar, kiest Stef Bos voor nieuw materiaal, geworteld in het hier en nu. Woorden en muziek, de laatste twee jaren geschreven, onderweg en thuis, over de buitenwereld en de binnenwereld. Teksten als foto's die hij neemt, onderweg. In '2008' hoor en zie je naast ouder werk vooral de foto's die het licht nog niet zagen.

Gelukkig

Ik ben gelukkig

Ook al zie ik het niet

Teveel ontevreden met alles

Te weinig tevreden met niets

Meer info: www.stefbos.be

20.00 uur - GC de Zandloper

tickets: 19 euro (kassa), 17 euro (vvk),

15 euro(abo)

Abraracourcix praat ook Nederlands

Boodschap aan het verre Wallonië en even verre Vlaanderen

Linkebeek lijkt soms op dat kleine Gallische dorp dat zich tegen een bezettende meerderheid moest verzetten. Alleen is het niet altijd zo duidelijk wie de onderdrukte minderheid dan wel is. Wij waren er op de gemeenteraad van 22 oktober bij: een dertigtal Vlaamse Linkebekenaren die in alle kalmte de schertsvertoning in ons gemeentehuis gade sloegen. We vrezen dat men in het verre Vlaanderen en Wallonië denkt dat er zich hier niet echt een probleem stelt (en we geven grif toe dat er ook wel ernstigere problemen zijn in de wereld).

Maar het is niet omdat onze FDF-burgemeester, net zoals zijn vriend Olivier Maingain, een mondje Nederlands praat, dat alle Franstaligen dit nu kunnen en willen. De meerderheid onder hen woont hier 20 jaar, kent onze taal niet en wil ze ook niet spreken. 'Les cours d'immersion', waar ook menig Franstalig onderwijsminister enthousiast over is, werken hier kennelijk niet. Ik woon hier ruim 50 jaar en ken al mijn burens. Acht op tien zijn Franstaligen. Ik heb hen de eerste keer in het Nederlands aangesproken. Maar onze goede relaties hebben wij sedertdien op één uitzondering na in het Frans moeten verderzetten. Idem als je hier naar de Carrefour gaat. Het lijkt wel of je in het Kirgizisch begint: paniek achter de infobalie en tien minuten wachten op iemand die gebroken Nederlands praat; een zeer 'aparte' behandeling weliswaar. Ik kan zo doorgaan over mijn oogarts, een charmante dame overigens, maar ... Dit soort ervaringen, dat als een soort

plaaggeest ons leven in dit overigens bijzonder mooie en gezellige dorp overschaduwde, behoort tot de ervaring van iedere Vlaming uit de rand en in Brussel. En ik ben er zeker van dat onze Franstalige vrienden zich niet echt kunnen of willen indenken hoe dit dagelijks aanvoelt. Kortom, dat Letermé met zijn kwinkslag over het 'intellectuele onvermogen' uiteraard 'onwil' bedoelde, is aan de andere kant niet echt doorgedrongen. Schertsende humor op een gevoelig moment wordt al snel zout in de wonde. We begrijpen dus dat dit wat hard aankwam, zeker bij wie wel zijn best doet.

Als de FDF-meerderheid hier dan pleit voor aansluiting bij het tweetalige gebied Brussel, houden wij helemaal ons hart vast. Ik heb ook daar menige pijnlijke ervaring in zogezegd tweetalige ziekenhuizen opgedaan en wens dit niemand toe. Daarom zaten wij op de publieksbanken in de gemeenteraad: om het verre Vlaanderen

en Wallonië duidelijk te maken dat ieder extremisme ons vreemd is, maar dat het trekken van een grens, ook een taalgrens, soms de enige mogelijkheid is om een Vlaamse minderheid in haar gemeente te beschermen tegen een Franstalige meerderheid. Voor die meerderheid, die zich hier als een bedreigde soort voordoet, zijn persoonsgebonden rechten en de bijbehorende Franse cultuur een all-inticket om in de praktijk de quasi-eentalige verfransing te organiseren. Met andere woorden, de houding van de meerderheid van Franstaligen in het particuliere leven, noopt de Vlamingen hier om zich politiek principieel op te stellen.

We leven in een vrij land. En gelukkig behoeden onze politieke en individuele rechten en vrijheden ons ervoor dat we de feitelijke tweetaligheid in de dagelijkse omgang, op straat, in winkels, enzovoort, kunnen organiseren. Zelfs de (niet-gehonoreerde) hoffelijkheidsakkoorden in

De avonturen van Meneerke Vlaminck en Baron Jean-Jacques-François-de-Bourgeoisie-de-tralala

www.aargh.be

Een vol huis voor de gemeenteraad van 22 oktober in Linkebeek. Niet om belangrijke beslissingen over de gemeente te vernemen; wel omdat er Frans werd gesproken.

zogenaamd tweetalige ziekenhuizen tonen aan hoe moeilijk het is om mensen tot in de privé sfeer te verplichten een taalwet te respecteren. Het gaat dus uiteindelijk om de verantwoordelijkheid die ieder individu in zijn houding tegenover de andere opneemt of niet wil opnemen.

Er zijn uitzonderingen die dit wél doen. En er is een langzame evolutie in de goede richting. Een sociale elite stuurt haar kinderen naar het Nederlandstalig onderwijs en durft op zondag al eens “zes pistolets” te vragen. Dat kan belachelijk klinken, maar het wijst op een belangrijke mentaliteitswijziging. Dat verdient inderdaad respect. Nu de grenzen verleggen of de rode loper uitleggen voor een verdere verfransing zou juist heel deze evolutie op de helling zetten. Of denkt men echt dat Franstaligen hier tweemaal in de week avondlessen Nederlands komen volgen als ze weten dat alles hier morgen toch in het Frans kan?

De dag dat alle Franstaligen, would-be belgicisten inclusief, echt de taal van de andere praten, hang ik meteen mijn Belgische vlag buiten.

Rik Otten
Voorzitter Cultuurraad Linkebeek

(zie ook het artikel over taalgebruik in gemeenteraden op blz. 8)

Op 22 oktober werden in Kraainem, Wezembeek-Oppem en Linkebeek, op aansturen van FDF-kopstuk Olivier Maingain, gemeenteraden gehouden waarop Frans werd gesproken. De Franstalige meerderheden stemden er een motie voor de uitbreiding van Brussel, het toelaten van het Frans in de gemeenteraad en de benoeming van de vier burgemeesters. In Kraainem en Wezembeek-Oppem beoordeelden de waarnemende burgemeesters het als zo gewichtig dat dat het enige agendapunt van de vergadering was, in Linkebeek werd daarbuiten ook een ‘gewone’ gemeenteraad gehouden. Het was de zoveelste ronde in het communautaire pingpongspel. Op 14 november werden de drie burgemeesters in kwestie - mede door dit voorval - niet benoemd door de minister van Binnenlandse Aangelegenheden.

Rik Otten, voorzitter van de Cultuurraad Linkebeek en geboren en getogen Linkebekaar, was getuige van die raadszitting in zijn gemeente. Hij schreef hierover zijn impressies neer in deze opinie. Hij vraagt aandacht voor het dagelijkse leven en de bredere context van de communautaire discussies in de faciliteitengemeenten.

INHOUD

UIT DE GEMEENTE 2-3 Uit de gemeenteraad / 4-5 Architectuur in Wemmel: de twaalf apostelen van de Limburg Stirumlaan / Katherine Berquin ontwerpt eigen juwelen op maat / 8 Telex met kort nieuws

VERENIGINGSNIEUWS 7 Kerstmarkt - Rode Kruis - Zorg-saam / 16 Activiteitenkalender

DE ZANDLOPER 9 Soundbak, nieuwe repetitieruimte / 9-13 Programma / 10-11 Els De Schepper over haar nieuwe tournee en eigen keuzes maken

RAND-NIEUWS 8 Taalgebruik in gemeenteraden / 14-15 Abraracourcix praat ook Nederlands

CARTOON 14 De avonturen van Meneerke Vlaminck en Baron Jean-Jacques-François-de-Bourgeoisie-de-tralala

DE ZANDLOPER is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Zandloper en vzw ‘de Rand’. De zandloper komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant .

REDACTIE: Pieter Ceuleers, Filip De Mulder, Guido Deschuymere, Frieda Hermans, Joris Herpol, Jan Lauwerijs, Joris Roesems, Willy Spittaels, Tony Stevaert

EINDREDACTIE

Geert Selleslach,
Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel,
02-456 97 98
geert.selleslach@derand.be

REDACTIEADRES

GC de Zandloper
Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel
02 460 73 24,
info@dezandloper.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Jan Lauwerijs,
Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel

VOOR INFO, TICKETS EN RESERVERING

Voor het eigen programma van de Zandloper kan je bij Nadine Poty en Inge Demeestere van het onthaal terecht van maandag tot en met vrijdag: 9.00-12.00 uur en 13.00-17.00 uur, zaterdag: 9.00-12.00 uur (tijdens de schoolvakanties tot 16.00 uur en op zaterdag gesloten)
tel. 02-460 73 24 fax 02-460 55 37
e-mail: info@dezandloper.be
website: www.dezandloper.be
rek.nr. 091-0113148-75
Gelieve bij een overschrijving steeds te vermelden over welke voorstelling het gaat.

